

[Ib Thyregod.]

ske statsborgere, som tager til udlandet og unddrager sig beskatning af store fortjenester. Vi har heller ikke sympati for dem. Hvorfor ikke vedtage en lovgivning på dette område? Det er ikke her, vor interesse ligger, absolut ikke. Grundspekulationen omhandles jo imidlertid slet ikke i disse forslag. De lovforslag, vi her beskæftiger os med, vedrører jo ikke specielt bekæmpelse af grundspekulation.

Den højtærede statsminister hævdede, at vi havde godkendt, at der ikke forelå ekspropriation. Jeg må henvise til, hvad jeg tidligere har sagt om dette spørgsmål.

Endelig sagde den højtærede statsminister, at folkeafstemningsbegæringen var noget ganske nyt. Naturligvis har vi inden for vor folketingsgruppe diskuteret alle muligheder allerede på et tidligt tidspunkt. Vi var fuldt ud klar over, at der var mulighed for at anvende såvel grundlovens § 42 som grundlovens § 73, stk. 2; hvilken fremgangsmåde vi ville vælge, måtte afhænge af udviklingen, ligesom vi også til det sidste havde håbet, at der blev forlig i hvert fald om en del af de spørgsmål, der her diskuteres.

Den højtærede minister for kulturelle anliggender sagde i sin omtale af naturfredningsloven, at der ikke fra oppositionen var kommet noget ændringsforslag. Det ærede medlem hr. Thestrup og jeg fremlagde i udvalget et forslag gående ud på, at byudviklingslovens regler skulle anvendes som et alternativ til regeringens forslag. Også senere har der været ført forhandlinger om dette spørgsmål, og jeg beklager i og for sig, at disse forhandlinger ikke førte til noget resultat.

Den højtærede minister for kulturelle anliggender nævnte de kommunale organisationers stilling. Det fremgår jo af deres udtalelse, at de principielt er imod, at fredningsplanudvalgene beskæftiger sig med det, som de folkevalgte organer, de kommunale organer, først og fremmest bør varetage, altså planlægningsiden, men ikke fredningsiden.

Jeg nævnte slægtsgårdene. Det var naturligt som eksempel. Det, jeg først og fremmest tænkte på, var ejendomme beliggende i byudviklingsområder, på et sted, hvor der allerede foregår en udvikling rundt omkring,

og hvor man af en eller anden grund ønsker, at dette område skal henlægges som et grønt område, måske i en i øvrigt eksisterende bymæssig bebyggelse. Når vi har nævnt slægtsgårde, var det bl. a. for at pege på dem, der har ejet ejendomme i længere tid, netop for at komme uden om grundspekulation.

Til den højtærede finansminister vil jeg vedrørende forhandlingsmulighederne sige, at når jeg omtalte dette, var det ikke specielt i relation til naturfredningsloven. Den højtærede justitsminister ved, at der har været ført lange forhandlinger herom, og at jeg i og for sig meget gerne havde ønsket, at der var kommet et forlig om denne lovgivning. For så vidt angår det, den højtærede justitsminister citerede jeg havde sagt ved anden behandling, drejede det sig om tilfælde, som for mig at se helt klart var ekspropriative. Det er altså nu taget ud ved de ændringsforslag, som jeg også før betegnede som et fremskridt.

Endvidere sagde den højtærede justitsminister, at de juridiske fakulteter havde svaret, og at der derfor ikke var mulighed for at få nedsat et juridisk udvalg af sagkyndige. De juridiske fakulteter har jo netop ikke svaret, har ikke ment, de kunne det. Men et juridisk udvalg af sagkyndige måtte have mulighed for at give os den nødvendige vejledning.

Lad mig til sidst sige om domstolenes prøvelsesret, at det er helt klart for mig, at domstolene må være kompetente. Det er også antaget af højesteret, selv om højesteret ikke har underkendt nogen lov, men jeg kan ikke anerkende, at det kun skulle være i klare tilfælde, at domstolene skulle have prøvelsesret. Domstolene må i alle tilfælde have prøvelsesret vedrørende spørgsmål om loves grundlovsmæssighed.

Poul Møller: Jeg vil gerne takke den højtærede landbrugsminister for de bemærkninger, han gjorde. Den højtærede landbrugsminister slog jo nu — jeg havde nær sagt syv kors for sig ved tanken om forkøbsretten. Den skulle ikke anvendes i hele landet; den skulle kun anvendes i en mindre del af landet, og man ville ikke gøre den gældende i alle tilfælde, hvor den kunne gøres gældende. Der blev i det hele taget givet en hel række indrømmelser her.